Emir, annesiyle birlikte yaz tatilinde köyde yaşayan dedesine gitmişti.

Emir'in, bu şirin köyde dedesi, anneannesi ve dayıları yaşıyordu.

Emir, hepsini de çok seviyordu. Sabah erkenden, hep birlikte kalkıp kahvaltı ediyorlar, sonra da tarlaya gidip akşama kadar, meyve ve sebze topluyorlardı.

Emir, bütün gün meyve bahçelerinde dolaşıp çilek topluyordu. Yorulduğunda ise kurdukları küçük çadırın içine girip uyuyordu.

Bir süre sonra da, anneannesinin pişirdiği gözlemeleri ayranla birlikte afiyetle yiyorlardı.

O sabah Emir'in dedesi ve dayıları erkenden kalkmışlardı. Evde, herkes telâşla hazırlanıyordu. Kimisi tıraş oluyor, kimisi de yeni kıyafetler giyiniyordu. Emir çok şaşırmıştı. Yoksa bugün bayram mıydı!

Emir, hemen dedesinin yanına gitti:

- Dede niçin hazırlanıyorsunuz, dedi.

- Çünkü bugün cuma. Müslümanların bayramı, dedi dedesi.

Ardından:

- Allah'ın izniyle, cuma günleri öğle vakti gelmeden bütün hazırlıklar tamamlanır. Erkekler, yıkanıp abdest alırlar. En temiz kıyafetlerini giyinerek camiye giderler. Hanımlar da o sırada evde Kur'ân-ı Kerîm okuyup, tespih çekerler. Hem biliyor musun? Bugün bol bol dua edilmelidir, dedi dedesi.

Emir:

- Peki, şimdi siz dayımlarla camiye mi gideceksiniz, dedi.

Dedesi de:

- Evet yavrum! Haydi sen de bizimle gel, dedi.

Emir, büyük bir mutlulukla annesinin yanına gitti. Annesi, ona abdest almayı öğretti. Sonra da temiz kıyafetler giydirdi. Emir koşarak:

- Dedeciğim! Ben hazırım, dedi.

Dedesi:

- Çok güzel olmuşsun! Ama bir şeyler eksik, dedi.

Emir, çok şaşırmıştı.

Dedesi gülümseyerek, onu yatak odasına götürdü.

Odasındaki dolaptan Emir'e, bir takke ile tespih çıkardı. Emir'in başına takkeyi taktı. Eline de tespih verdi. Emir, çok sevinmişti. Dedesi:

- Tamam, Emirciğim. Artık her şey hazır, dedi.

Tam o sırada, cami hocasının sesi duyuluyordu. Emir heyecanla:

- Dede geç kaldık. Ezan okunuyor, dedi.

Dedesi:

- Heyecanlanma yavrum! Hoca, cuma namazının yaklaştığını haber veriyor. Hemen evden çıkarsak yetişiriz, dedi.

Daha sonra, dayılarıyla birlikte topraklı yolu takip ederek köyün camisine geldiler. Arkalarından birçok insan da camiye giriyordu.

Emirler ilk önce, ayakkabılarını çıkarıp ayakkabılığa koydular. Sonra da caminin hocası, " Selâmün aleyküm" diyerek onları karşıladı. Onlar da, "Aleyküm selâm." dediler.

Ardından caminin hocası, yüksek bir kürsüye çıktı. Camide bulunan herkese, cuma namazı kılmanın ne kadar çok sevap olduğunu anlattı.

O sırada müezzin, caminin merdivenlerinden çıkarak ezan okumaya başladı. Emir, bütün olanları dikkatle izliyordu.

Daha sonra herkes ayağa kalkarak cuma namazını kıldı. Emir, namaz kılmayı bilmese de dedesi ve dayılarının yaptıklarını tekrar ediyordu. Namaz sona erdiğinde dualar okunup, tespihler çekilmişti. Ardından herkes selâmlaşarak evlerine geri döndü.

Yolda giderken Emir'e dedesi:

- Aferin sana, Emir! Bir süre sonra sen de namaz kılmayı öğreneceksin, dedi.

Dayıları, ona köy bakkalından renkli şekerler almışlardı. Eve geldiklerinde Emir'in annesi ve anneannesi, onları kapıda karşıladı. Hemen öğle yemeği yediler.

Ardından Emir:

- Dedeciğim, tarlaya gitmeyecek miyiz, dedi.

Dedesi:

- Hayır, yavrum! İşlerimize yarın sabah devam ederiz. Biraz sonra başka bir köye gidip akrabalarımızı ziyaret edeceğiz. Orada, senin yaşında çocuklar da var. Eminim, çok eğleneceksin, dedi.

Emir, dedesinin söylediklerine çok sevinmişti. Hemen minibüslerine binip köy yolunda ilerlemeye başladılar.

Emir de yolda giderken, "Allah'ım, inşallah köyümüze gelecek yaz tatilinde yine gelirim!" diye dua etti.

